

noget Skridt til at føre Sagen videre frem, før Biskop Kierkegaard var bleven Kultusminister. Da bragte det ærede Medlem fra Mors (Schjöring) Sagen frem paa ny her i Thinget. Der blev ogsaa fra Finantsudvalgets Side stillet et Forslag om en Bevilling, som blev gennemført, idet Ministeren i det Hele stillede sig velvillig dertil. Da han var gaaet af, blev Provt Hansen Minister, og han havde tidligere, baade som Medlem af Examenstkommisjonen i Helsingborg og som Provt i Slesvig netop havt Leilighed til at lære Examenstkommisjonen's Natur og Virksomhed at kjende. Han interesserede sig varmt for Sagen og vilde ogsaa gennemføre den, men lod sig dog bevæge til at udsætte den, indtil den da nedsatte Kirkekommission først var hørt derom. I denne Kommission udtalte Flertallet sig imod Examenstkommisjonen og for Indførelsen af faste Censurer. Kirkekommissionens Formand, det ærede Medlem fra Frederiksberg (Hall), blev derefter Minister og bragte da Spørgsmaalet frem her i Thinget ved et Lovforslag om Lønninger for de under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende Embeds- og Bestillingsmænd. Ved dette Lovforslag havde han nemlig begjæret en Sum af 7,000 Rd. til dermed at lønne faste Censurer ved de forskjellige Embedsexaminer. Heri Thinget var man ikke tilfreds med denne Udvei, men satte i Stedet der for ind i Lovforslaget en Bevilling paa 9,000 Rd. til Examenstkommisjonen i 3 Fakulteter, nemlig det theologiske, det retsvidenskabelige og det statsvidenskabelige. I det andet Thing blev der nedsat et Udvalg om Sagen, og Stemningen var ogsaa der saa afgjort for Examenstkommisjonen, at af Udvalgets 7 Medlemmer erklærede de 6 sig aldeles bestemt for denne Løse. Blandt disse 6 var den forhenværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, Rosenørn-Teilmann, og den nuværende Indenrigsminister. Men da Ministeren bestemt modsatte sig Examenstkommisjonen's Indførelse, gik man dog i Landsthinget ind paa hans Løse om faste Censurer, men saaledes, at der udtrykkelig blev tilføjet: Indtil Examenstkommisjonen kunne gennemføres. Her i Thinget, hvortil Lovforslaget vendte tilbage, fastholdt man Løsen om Examenstkommisjonen og satte atter Bestemmelser herom som den eneste ind i Lovforslaget. I Fælledsudvalget endes man imidlertid om den Affattelse, som nu findes i Loven af 25de Marts 1871 § 9, hvor der udtrykkelig staar som det Første og det, der anses for det egentlige Maal for den hele Bestræbelse, disse Ord: „Til Afholdelse af den theologiske, den retsvidenskabelige og den statsvidenskabelige Embedsprøve ved Examenstkommisjonen fastsættes en Sum af indtil 9,000 Rd. aarlig.“ Men da man jo vidste, at den daværende Minister ikke vilde gaa ind der paa, uagtet, som sagt, Stemningen i begge Thing var afgjort derfor, gav man det den Tilføielse, som Landsthinget havde foreslaaet som det

Subsidiære, og der kom da til endnu at staa i Loven: „Indtil Examenstkommisjonen kunne indrettes, kan der anvendes indtil 7000 Rd. aarlig til at lønne faste Censurer ved Universitetets forskjellige Embedsexamina“. Altsaa var den Gang, i Samlingen 1870—71, Stemningen i begge Thing afgjort for Indførelsen af Examenstkommisjonen ved de nævnte Embedsprøver. Det var kun paa Grund af Ministerens bestemte Modstand, at man som en foreløbig Foranstaltning gik ind paa de faste Censurer, og Ministeren ytrede selv her i Thinget derved — det findes i Tidende Spalte 5,357 — at Gjennemførelsen af Examenstkommisjonen „væsentligt vil være muligjort, hvis Institutionen med faste Censurer har bestaaet i nogen Tid; thi derved vil for en væsentlig Del de personelle Vanskeligheder være bortfaldne“. Altsaa ogsaa for ham stode disse faste Censurer som et Middel, hvor igjennem man lettere kunde naae til Examenstkommisjonen, naar der kom en Minister, som var villig til at gaa ind derpaa, og naar Stemningen da i begge Thing var for deres Gjennemførelse, saaledes som den var i det da værende Aar. De faste Censurer ere blevne indførte ved Examinerne, men i det Mindste dette Thing har ikke fundet sig tilfreds ved den Reform, som saaledes skete. Dette Thing har gjentagne Gange mindet den selvsamme Minister om Ønsteligheden, for ikke at sige Nødvendigheden af, at der kom Examenstkommisjonen, og Thinget har givet dette Udtryk igjennem Bevilling paa Finantsloven, saaledes at der paa Finantsloven er kommen til at staa en Sum ikke blot til Honorarer for faste Censurer, men ogsaa til Examenstkommisjonen ved Universitetets forskjellige Examina, og denne Sum er efterhaanden forhøjet, for derved lige som at udtrykke Ønstet om, at det dog endelig maatte træde i Værk. Summen blev i det sidste Aar, som det ærede Thing vil erindre, forhøjet til 10,000 Rd., og den nuværende høitærede Minister har ogsaa optaget denne Sum paa det Finantslovsforslag, der foreligger Thinget, med et Beløb af 20,000 Kr. under Universitetets Udgiftside. Stillingen er altsaa for Diebliffet den, at der er en særlig Lov, hvori det er fastsat, at Examenstkommisjonen skulle gennemføres, og at der paa Finantsloven er en Bevilling, hvorved der er stillet et Beløb af 10,000 Rd. til Ministerens Naadighed, saakrejt han vil gennemføre Sagen. Efter denne Sagens Stilling er der derfor intet Andet til Ginder for, at den kan blive gennemført, end mulig den høitærede Ministers personlige Billie. Det er nu Forespørgernes Overbevisning, at denne Reform saa langt fra har vist sig at være overflødig ved Indførelsen af faste Censurer, at den endog siden den Tid har vist sig endnu mere ønskelig og nødvendigt. Vi ville derfor gjøre, hvad vi formaa for, at denne Sag kan blive gennemført, men da Stillingen, som sagt, er saaledes, at den høitærede